

ще, които ще послужат за примъръ и тласъкъ къмъ кооперативното обединение и на останалите земедълски стопани.

3. Чрезъ кооперирането ще се даде поминъкъ и прехрана на голяма част отъ малоимотните и безимотни селяни земедълци.

И тъкмо на тия създадени кооперативни стопанства ще можемъ по-нататъкъ да внушимъ идеята за предприемане трайните подобрения на пустеющите земи и тъхната експлоатация, съобразно тъхната пригодност и нуждите на стопанството.

И нека твърдо върваме, че това кооперативно стопанство, което създава нуждата отъ добитькъ, съ удоволствие ще се погрижи за почистване и урегулиране на пасбищата. Това стопанство, което има нужда отъ едно правилно оросяване, безъ принуда, ще пожелае да коригира деретата и поречията. Това стопанство, което го грози опасност отъ пороища и затлачване, безъ подсещане ще се погрижи за тъхното правилно ограждане и извеждане. Най-после, това кооперативно стопанство, което съзира нуждата отъ влага, отъ задържане почвата отъ свличане, само при едно разумно подтикване, ще залеси или най-малкото ще се стреми да залесява всички, грозящи опасност, голи ридове и сипеи.

Въ заключение, Господа, макаръ, че българина, както споменахъ и другаде, поради, своята сегашна психика на себеичност и престъпенъ egoизъмъ, за момента да е малко пригоденъ елементъ за социални опити отъ по-голъмъ мащабъ, макаръ, че на труда за общо благо той все още продължава да гледа, като на принудителна турска ангария, безъ огледъ на крайни резултати и постижения, време е водачи, малки и голъми, енергично да заработятъ за прераждането на тая психика, време е да се изведе отъ тоя крайно себеиченъ начинъ на мислене, като му се посочатъ перспективите и възможностите на бѫдащето, ако се не иска той безвъзвратно да загине подъ ударите на настоящето.

Никога повече отъ сега не е било тъй наложително широко да му се разясни смисъла и значението на въкновната народна мъдростъ: „Сговорна дружина планина повдига“. Мъдростъ, която много пъти е чувалъ, но много малко си е давалъ трудъ да вникне въ нейната повеля и съдържание.

Ето защо необходими сѫ нови хора, необходими сѫ нови апостоли на идеята, която словомъ и дъломъ да я разнасятъ и я набиятъ въ съзнанието на народа за творчество и животъ.

И тукъ предъ мене неволно изпъква скромниятъ, но величавъ образъ на Земедълските камари. Тия живителни земедълски огнища — стожери на компетентност и воля, които ще тръбва да изпълнятъ своя дългъ до край.